

សិលាចារឹកប្រាសាទភ្នំដាច់ (ភាគ ១)

ប្រាសាទភ្នំដាច់ មានទីតាំងស្ថិតនៅក្នុងឃុំជាំក្សាន្ត ស្រុកជាំក្សាន្ត ខេត្តព្រះវិហារ ដែលជា ប្រាសាទសាងសង់ឡើងនៅលើកូនភ្នំមួយ មានប្រាង្គចំនួន២ ធ្វើអំពីឥដ្ឋ បែរមុខទៅទិសខាងកើត តែប្រាង្គដែលនៅឈរមានរូបរាង គឺនៅសល់តែមួយប៉ុណ្ណោះ (មួយទៀតបាក់បែកអស់)។ នៅឆ្នាំ ២០២០ អ្នកស្រុកបានប្រមូលគ្នាមកកាប់គ្រាព្រែកសាងវត្តអារាមមួយនៅលើភ្នំនេះ ក៏ប្រទះឃើញ សិលាចារឹកចំនួន ២ ផ្ទាំង។ ក្រោយមក ខ្ញុំបាទបានជូនដំណឹងដល់ថ្នាក់ដឹកនាំក្រសួងវប្បធម៌ និង វិចិត្រសិល្បៈ ដើម្បីក្រសួងចាត់តាំងដល់មន្ត្រីមន្ទីរវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈខេត្តព្រះវិហារ ចុះប្រមូល យកសិលាចារឹកទាំងពីរផ្ទាំងមករក្សាទុកនៅក្នុងឃ្នាំងរក្សារត្តុបុរាណរបស់មន្ទីរ។ នៅក្នុងអត្ថបទខ្លីនេះ យើងនឹងសិក្សាសិលាចារឹកមួយផ្ទាំងសិនប៉ុណ្ណោះ និងបន្តពិភាក្សាមួយផ្ទាំងទៀតនៅភាគបន្ទាប់។

សិលាចារឹកផ្ទាំងទី១នេះ ចារឹកនៅលើថ្មកកដែលមានរាងជាបង្គោលសីមាតូចមួយ ដែល អក្សរនៅលើថ្មមានជំរៅរាក់ខ្លាំងណាស់។ សិលាចារឹកនេះ ចារឹកជាភាសាខ្មែរបុរាណ មានចំនួន ១០ បន្ទាត់ ដោយមានចុះកាលបរិច្ឆេទមហាសករាជឆ្នាំ៨២២ ត្រូវនឹងគ្រឹស្តសករាជឆ្នាំ៩០០ (ដើម ស.វ.ទី១០) ដែលស្ថិតនៅក្នុងរជ្ជកាលព្រះបាទយសោវរ្ម័នទី១ (គ.ស.៨៨៩ - ៩១០)។ អ្វីដែលគួរឱ្យ សោកស្តាយនោះ គឺផ្នែកខ្លះនៃសិលាចារឹកមានការលុបអក្សរដោយអន្ទើរ ម្យ៉ាងវិញទៀត ប្រសិនបើ មើលតាមរូបរាងអក្សរ សិលាចារឹកនេះទំនងចារឹកឡើងនៅសម័យក្រោយ តែរំលឹកសាច់រឿងទៅ ព្រឹត្តិការណ៍នៅមហាសករាជឆ្នាំ៨២២។

នៅក្នុងអត្ថបទសិលាចារឹកនេះ មិនមានរំលេចអំពីព្រះនាមព្រះមហាក្សត្រនោះឡើយ គឺ គ្រាន់ជាប្រភេទរាជសាសន៍ ដែលព្រះមហាក្សត្រទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់ជាច្រើនរូបនាំ យករាជបញ្ជានោះទៅត្រាស់បង្គាប់ដល់ វាបបញ្ចត្ស (វាប ជាគោរម្យងាររបស់មន្ត្រីថ្នាក់តំបន់ រីឯ បញ្ចវត្ស សំដៅដល់ទឹកដោះគោចំនួនប្រាំប្រភេទដែលគេថ្វាយដល់ព្រះ) ដែលជាប្រធានគ្រប់គ្រង ផ្នែកទាំង៧ ថារាល់ព្រះតង្វាយទាំងអស់សម្រាប់ថ្វាយព្រះនៅទេវស្ថាន គឺមិនស្ថិតក្រោមការ គ្រប់គ្រងរបស់ភ្នាក់ងារផ្សេងៗនៃអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានឡើយ (ទំនងចង់សំដៅរាល់តង្វាយ គឺត្រូវមិន បង់ពន្ធឡើយ)។

អត្ថបទពាក្យចារឹក

- ១. សិទ្ធិសូស្តិជយ ១ ៨២២ កក តតិ អម្មមិ
- ២.នុ មាន ព្រះ កា[ស]ណា ធូលិ ព្រះចាន ធូលិជេដ ព្រះ

អត្ថបទដោយ៖ កំ វណ្ណារ៉ា

អត្ថបទ៖ សិលាចារឹកប្រាសាទភ្នំដាច់ (ភាគ ១)

- ៣. កម្រតេដីអញ ត កម្រតេដីអញ ត្រីជយេច្ឆបដ្ឋិត នុ ម្រ
- ៤. តេញ ខោញ ត្រិបូថវីណ្ណាវិជយ្យ នុ ស្តេញ..វកុល នុ
- ៥. ម្រតាញ ត្រិវល្លកសណ្ណា នុ តាញ ត្រិទ្ធិបេច្ឆវិក្រម ប្រេ ចាំប
- ៦. ញុតរ្យមូលបំចាំប្រ័រ្យលិមោកិស្ថាបនាព្រះតាសណារុំជាមិខោញ
- ៧. ញ ច្រលោ ខោញ ...សុបនា រុំជា ខោញ ប្រិហិ
- ៨. ស្រុកិ តា ព្រះហ បំចាំ.....ព្រះហ រុំជា មិ ខោញ ព្រះហ
- ៩.អ្នកិ ទៅ.....តិ មិទារ ទៅ
- ១០. ...ត តិ ព្រះ.....យ

បំណកប្រែ

សិទ្ធិស្នូស្តិជយ ១ សេចក្តីសម្រេច ស្នូស្តិ ជ័យជម្នះ មហាសករាជឆ្នាំ ៨២២ ថ្ងៃទី៨ព្រះ មហាក្សត្រ ទ្រង់មានព្រះរាជឱង្ការត្រាស់ (សេចក្តីណែនាំ) បង្គាប់ព្រះកម្រតេដីអញស្រីជយេច្ឆ បណ្ឌិត ម្រតេដីខោញស្រីបូថវីណ្ណាវិជយ្យ ស្តេញ..វកុល ម្រតាញស្រីវល្លកសណ្ណា តាញស្រីទ្ធិបេ ច្ឆវិក្រម ត្រាស់បង្គាប់ដល់ វាបបញ្ចុតរ្យ ជាមូលបំចាំប្រាំពីរ (ប្រធានក្រុមប្រចាំការទាំង៧) ដើម្បី ឱ្យមកស្ថាបនាព្រះសាសន៍ (អនុវត្តតាមរាជឱង្ការ) ថា មិនស្ថិតក្រោមខោញច្រលោ, ខោញ ខោញប្រិហិ (ប្រធានភ្នាក់ងារខាងពន្ធដារស្រូវ).....សម្រាប់ថ្វាយព្រះ, ខោញអ្នកទៅ...គឺតប្បី ទទួល ទៅគឺព្រះ.....។

ជារួមមក សិលាចារឹកផ្ទាំងទី១ដែលរកឃើញនៅប្រាសាទភ្នំដាច់ ខេត្តព្រះវិហារនេះ គឺជា ប្រភេទសិលាចារឹកខ្លីមួយដែលរៀបរាប់អំពីព្រះរាជសាសន៍របស់ព្រះមហាក្សត្រ ត្រាស់បង្គាប់ឱ្យ មន្ត្រីរបស់ទ្រង់នាំយករាជបញ្ជា ទៅដល់មន្ត្រីនៅមូលដ្ឋានអំពីរឿងរ៉ាវពាក់ព័ន្ធនឹងគ្រឿងតង្វាយ សម្រាប់ព្រះនៅទេវស្ថាន។

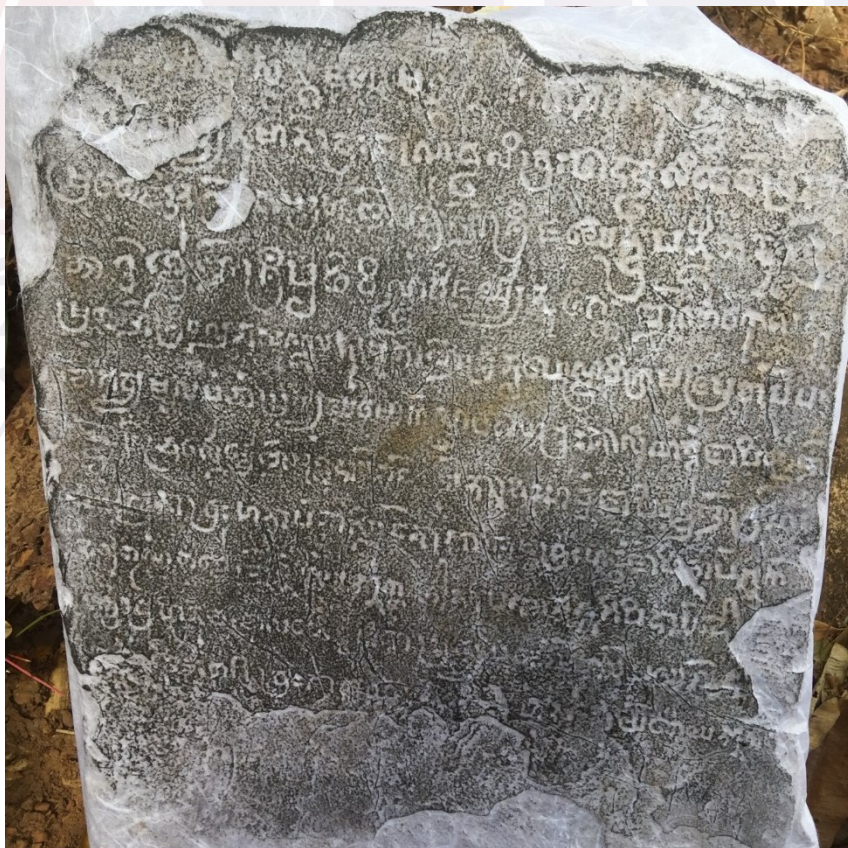
រូបលេខ១៖ ប្រាសាទភ្នំដាច់ មើលពីទិសខាងកើត

រូបលេខ២៖ ប្រាសាទភ្នំដាច់ មើលពីទិសឦសាន

រូបលេខ៣៖ សិលាចារឹកផ្ទាំងទី១ រកឃើញនៅប្រាសាទភ្នំដាច់

រូបលេខ៤៖ គ្រដាសផ្តិតសិលាចារឹកប្រាសាទភ្នំដាច់ (ផ្តិតដោយ៖ កំ វណ្ណារ៉ា)

អត្ថបទដោយ៖ កំ វណ្ណារ៉ា